

Andra Påsksöndagen 2023

Genom vårt dop har vi tagit emot Anden som Jesu gåva till oss. Genom konfirmationen får vi ta emot den helige Ande och hans gåvor på nytt för att hela vårt liv skall bli upplyst och förvandlat av den helige Ande. Hur kan vi sammanfatta det som Anden vill ge oss? Dagens evangelium kan ge oss svaret på detta, eftersom Jesus idag säger till lärjungarna: ”Ta emot helig Ande” (Joh 20:22) och tre gånger upprepar han: ”Frid åt er alla” (Joh 20:19,21,26). Den frid som Jesus ger oss genom den helige Ande skall förvandla hela vårt liv och hela vår person. Det bibliska begreppet *shalom* är så vittomfattande att det är svårt för oss att översätta det med ett enda ord. Frid/fred ger oss i alla fall en ledtråd, en aning och insikt i att Gud vill göra något underbart för oss och med oss alla.

När den uppståndne Jesus hälsar sina lärjungar med orden ”Frid åt er alla” är det för att förmedla något av den eviga härlighetens atmosfär och klimat till dem. Jesus Kristus är redan förhärligad hos sin Fader. Han har återvänt dit där han kom ifrån. Nu vill han dela med sig av detta eviga liv till sina lärjungar, så att de mitt i det vanliga liv de lever får smaka något av himmelens härlighet. Det skall ge dem en frid som ingenting kan rubba. Redan här i detta förgängliga liv får de en försmak av evigheten. Den treenige Gudens inre verklighet berör deras innersta. De får ta emot den eviga och oföränderliga kärlek som pulserar mellan Fadern och Sonen genom Andens försorg. Det är denna Guds inre frid och barmhärtighet som blir ingjuten i dem – och i oss genom sakramenten. Det blir helt tydligt i konfirmationens liturgi, då jag som biskop får säga till er som konfirmeras just det som Jesus sade till sina lärjungar: ”Frid vare med dig”.

Det är av denna frid som konfirmanden sedan skall leva hela sitt liv. Det är viktigt att verkligen öppna sitt hjärta för Guds fulla frid. Förr i tiden hälsade de kristna på varandra just med dessa ord: ”Guds frid”. Vi behöver alltid påminna varandra om att vi har fått denna oskattbara gåva, som ingen och ingenting kan beröva oss. Det är bara vi själva som kan göra oss av med denna gåva. Det är en av nutidens största tragedier att så många kristna kastar denna gåva över bord, för det är den som skall hjälpa oss att hantera livets alla motgångar och tragedier. Det är den som skall ge oss styrka, när vi lider och behandlas illa. Det är den som hjälper oss när vi blir svikna och övergivna. Jesus har lovat att vara med oss med sin frid intill slutet, men då måste vi också öppna vårt hjärta och ta emot honom och den frid som skall bära oss genom livet. Det är min bön för er att ni skall hålla fast vid Jesu frid och få allt det stöd och det ljus ni behöver för att leva ett gott liv som Jesu lärjungar. Det är också det ni själva lovar när ni nu förnyar era doplöften.

Tidigare kallade man ofta denna söndag Vita söndagen, eftersom de som hade döpts under påsknatten behöll sin vita dopklädnad ända till idag. Men dopnåden

finns alltid kvar och ger oss kraft att bli kvar i Jesu frid, om vi verkligen tar vår tro på allvar. I dagens evangelium ser vi att även en av Jesu trogna lärjungar, Tomas, kunde drabbas av tvivel och trossvårigheter. Det kan drabba oss alla, men vi kan alla ta avstånd från vår otro och säga som Tomas: ”Min Herre och min Gud” (Joh 20:28). Det är en kort bön som vi kan upprepa varje gång som den onde frestar oss till otro. Vi får lita på att Anden som verkar inom oss hjälper oss att hålla fast vid den uppståndne Herren, även om vi inte ser honom och ibland kan tycka att han håller sig undan.

”Saliga de som inte har sett men ändå tror” (Joh 20:29), säger Jesus. Petrus säger detsamma: ”Ni har inte sett honom men älskar honom ändå; ni ser honom ännu inte, men tror på honom och kan jubla i utesäglig, himmelsk glädje” (1 Pet 1:8). Det är denna kärlekens fulla glädje som den uppståndne Herren ger sina lärjungar i alla tider. Den liknar inte alltid den emotionella lyckokänsla som vi kan förväxla med den sanna glädjen, som har sin rot i den orubbliga frid som Jesus ger oss och som Anden vill bevara inom oss. Det är den frid som måste råda mellan oss människor, i våra familjer och i våra församlingar. Sedan får vi kristna i vår tur uppgiften att sprida denna frid omkring oss i samhället. Genom vårt dop och vår konfirmation är vi alla fridens budbärare som försöker genomsyra den värld där vi lever med Jesu frid. Tänk om ni konfirmander kunde ta med er denna frid till er skola och ge era kompisar del av den frid som övergår allt vad vi kan drömma om. Försöka duger! Säkert har någon av er mött en sådan människa som bara genom att komma in i rummet sprider Guds frid och barmhärtighet omkring sig. Det är sådana människor vi måste komma ihåg. Det är sådana människor vi måste bli, för egentligen är vi redan bebodda av Guds frid som vi får dela med oss av till alla vi möter. Guds barmhärtighet måste få passera genom våra händer.

Den bön som vi började mässan påminner oss om allt det vi har fått genom att ta emot påskens gåva, dopet och konfirmationen. Det första är ”vår helighet som döpta”. Vi har redan fått del av Guds egen helighet som ett litet frö som skall förvandla oss mer och mer. Det andra är ”vårt nya liv i Anden”. Vi har fått del av det nya och eviga livet där vi leds av Anden att leva i Jesu kärlek och godhet. Det tredje är ”vår värdighet som vunnits med Kristi dyrbara blod”. Kristus har offrat sig för oss på korset och gett oss vår värdighet som kristna. Sedan gäller det bara att leva värdigt vår kallelse och sprida den frid omkring oss som vi har fått del av. Glöm inte den friden vad som än händer i ert liv. Jesus är alltid trofast.

Denna söndag kallas också Barmhärtighetens söndag, eftersom vi har Guds barmhärtighet att tacka för allt vad vi är. Det är tack vare Faderns barmhärtighet som Jesus har kommit till oss och gett oss sin frid. Den hjälper oss att bli honom allt mer lika i hans barmhärtighet, så att vi kan nå fram till det eviga livets fullhet.

